

Opgang, 2 april 2026, Witte Donderdag

Teksten

1 – Georg Philipp Telemann (1682-1767): Cantate "Der am Ölberg zagende Jesus", TWV 1:364 (Peter Kooij, bas; L'Armonia Sonora; Leo van Doeselaar, orgel)

1. Arioso

Die stille Nacht umschloß den Kreyß der Erden, die Nacht, die sonst der Müden Labsal ist, wenn sie die täglichen Beschwerden durch angenehme Ruh versüßt.

Jedoch, o Schrecken volle Nacht, die meinen Geist für Angst verschmachten heißt.

Denn Jesus, als das Abendmahl vollbracht, nimmt seinen Weg zum Hoff Gethsemane, da überfällt ihn solch ein Weh, voll Zittern, Angst und Zagen, daß er für Schmerzen kaum so viel kan sagen:

De stille nacht omhulde de hele aarde, de nacht die anders zo'n verkwikking is voor de vermoeide, wanneer ze de dagelijkse beslommeringen verzacht met aangename rust.

Maar, o angstaanjagende nacht, die mijn ziel doet sidderen van vrees.

Want toen Jezus het avondmaal had voltooid, begaf hij zich naar de voorhof van Getsemane, en werd hij overmand door zo'n diepe smart, vol beven, vrees en ontzetting, dat hij nauwelijks iets over zijn pijn kon zeggen.

2. Aria

Ich bin betrübt biß in den Todt.

Meine Seele will verzagen, die Gebeine sind zu schlagen, mich umringet Höllen Noth.

Ik ben diep bedroefd, tot de dood toe.

Mijn ziel wanhoopt, mijn botten lijken te worden verbrijzeld, helse ellende omringt mij.

3. Recitativo

Er rung die heiligen Hände aus überhäufftem Schmerz.

Die Augen schlug er himmelwärts, und daß der Vatter ihm nur etwas Labsal sende, so hub er seine Stimm empor, und bracht ihm diß Gebeth mit heißen Seuffzern vor:

Hij hief zijn heilige handen op van overweldigende pijn.

Hij sloeg zijn ogen op naar de hemel en smeekte zijn Vader om hem troost te schenken. Hij verhief zijn stem en sprak dit gebed uit, vergezeld van vurige zuchten:

4. Aria

Mein Vatter! wenn dirs wohlgefällt, so laß den Kelch itzt von mir gehen.

Mein Schmerz ist unerträglich groß, drum reiße mich von demselben loß; jedoch, dir sey es heimgestellt.

Dein Wille soll allein geschehen.

Mijn Vader! Als u het goedvindt, laat de beker dan nu aan mij voorbijgaan.

Mijn pijn is ondraaglijk, verlos me er daarom van; de keuze is echter aan U.

Alleen Uw wil geschiede.